

Sagb: Ligeledes skal jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 10 bemærke, at det ganske vist forekommer mig at være en Utina, at en Mand ikke skulde have Lov til at sælge Bildtet den samme Dag, han skyder det, men at han absolut skal glemme det i to Dage, førend han har Lov til at sælge det. Det forekommer mig at være en Absurditet, men imidlertid, naar man holder af at faae denne Absurditet ind i Loven, skal jeg ikke lægge nogen Hindring i Veien for, at man kan faae dette Ønske opfyldt, og jeg tager derfor ogsaa dette Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Vædringsforslaget under Nr. 10 er taget tilbage. Jeg maa spørge, om Noget optager det. (Ophold). Da Ingen optager det, er det bortfaldet.

Sagb. Endnu skal jeg kun bemærke, at det derimod gjør mig ondt, at min ærede Ven fra Bornholm (Kofod) har taget sit Forslag tilbage, uden at beude den samme Lantes Indbringelse i en mere antagelig Skikkelse til tredie Behandling, idet jeg nemlig skal gjøre opmærksom paa, at, hvad han har villet gjøre gjældende gennem Forslaget Nr. 7, i Virkeligheden er en god og sund Løse, som allerede tidligere under Sagslagens Forhandling her i denne Sal med stor Styrke er gjort gjældende. For det Første vil jeg spørge, hvad fornødt og rimeligt der er i, at i Hensyn til Loven om Markfreden af 25de Marts 1872 § 8 bliver enhver Forstyrrelse af Markfreden, selv om blot en Mand betræder en anden Mandes Grund uden Tilladelse, Gjenstand for en offentlig Politisag, men dersom han tager Gevær med og udøver ulovlig Sagt, har man ikke denne Beskyttelse fra det Offentliges Side. Spørdeles kan den mere kvalificerede Forfølselse være fritagen for Straf eller Paatale fremfor den mindre kvalificerede? Men der kommer en Omstændighed til, og det er for mig Hovedsagen, som jeg ogsaa ved tidligere Leiligheder har gjort gjældende i denne Sal, naar det samme Spørgsmaal har været forhandlet, nemlig at Fredningsbestemmelserne for en stor Del blive illusoriske, naar ikke offentlig Paatale af Sagtforfølselse finder Sted. De større Landeieendomsbesiddere, de store Sagtdisfrikseiere vilde maaske bringe det Offer af Penge og Bryderier, der høre til for at paatale Overtrædelse af Sagtloven, men Enhver veed, at de fleste mindre Landeieendomsbesiddere, Bønder, Husmænd og Lignende ikke ville have alt det Bryderi og al den Beføstning, som er forbunden med at paatale Sagtforfølselse, naar de selv skulle foranstalte Paataalen. Derfor tror jeg, at dersom Fredning af Bildtet skal have nogen Betydning navnlig for de mindre Landeieendomsbesiddere, bør Sagtforfølselse i det Hele være undergionne offentlig Liltale. Det var det, som den ærede Rigsdagsmand fra Bornholm (Kofod) tilfattede, og det er med stor Styrke

gjort gjældende under tidligere Forhandlinger af den samme Sag her i Salen. Mine Herrer, det er virkelig for Enhver, der kjenner lidt til Forholdene, for meget forlangt, at en Bonde eller en mindre Landeieendomsbesiddere, der selv ikke sætter megen Pris paa Sagten eller maaske ikke engang selv benytter den, skal underkaste sig det Offer og det Besvær, der er forbundet med privat Liltale. Sætter man altsaa Pris paa at bevare Sagtfreden, tror jeg, det kun faaer nogen Betydning, naar den bliver beskyttet ved offentlig Liltale ligesom Markfreden i Almindelighed.

Sørup: Det er unegtelig en Lettelse at komme sent til Forhandlingen, da Vædringsforslagene efterhaanden synes at spinde ind til det mindst Mulige, ja, næsten ganske at forsvinde. Det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgfreds (O. Christensen), som har stillet Forslagene under Nr. 3 og 11, er ved Sygdom forhindret fra at være tilstede, og jeg skal derfor efter hans Anmodning knytte et Par Ord til disse Forslag. Forslaget under Nr. 3 falder jo i Realiteten sammen med det Forslag, der var stillet under Nr. 2 af to andre ærede Medlemmer, men som nu er taget tilbage. Det gaar jo ud paa at sætte for Haren den 12te September istedetfor den 1ste Oktober. Det Dørlige, som indeholdes i dette Forslag, tror jeg ikke har stor Betydning for Loven efter den Redaktion, Forslagsstillerne her have foreslaaet. Naar der i Begyndelsen af dette Forslag er sagt, at denne Fredningstid kun skal være med den nuværende Begrænsning, da har den ærede Forslagsstiller, paa hvis Begne jeg her taler, derved tænkt paa en Bestemmelse i Sagtloven af 1871 § 11, nemlig paa den Ret, som man har til i Gaarde, Huse og indhegnede Dyrehaver at tilintetgjøre Hare og i Fredningstiden. Den udtrykkelige Optagelse af denne Bestemmelse har forsaavidt god Mening ligeoverfor Forslaget i dets oprindelige Skikkelse, da dette Forslag, om end nok i Overskrift, saa dog i alt Fald ikke i Indhold, var knyttet til de enkelte Paragrafer i Loven af 1ste April 1871 paa den Maade, som det efter de ærede Forslagsstilleres Vædringer nu vil blive. Efter den Redaktion, som de ærede Forslagsstillere nu have tiltænkt § 1, vil det ganske vist være overflødig at tilføje de første Ord, der ere optagne i Vædringsforslaget under Nr. 3. Jeg skulde derfor gjerne have taget dette Forslag tilbage ligeoverfor Forslaget under Nr. 2, da det, der har praktisk Interesse, i Virkeligheden er det samme; men da de Herrer Forslagsstillere have taget deres Forslag tilbage, skal jeg fastholde Forslaget under Nr. 3, for dog at give Thingets ærede Medlemmer en Leilighed til at stemme om den 12te September. De Grunde, som jeg har til at holde paa den 12te September, ere væsentlig de samme, som allerede ere anførte, nemlig det